

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265148656.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Paa grønnend' enge-plats, ej størr' end de self ere,
End sig', at Stierne-diurs u-tallig tuusend munde
Ja størr' end Jorden hvert, en Time spiisis kunde!
Natuurlig ocsaa skeer, ved spiisen hvo som fødis,
Hand voxer af oc til, oc i faa Aar forødis:
Det Stierner gjør' ej som nu hafve holdet jefnet
Halfsiette tuusend Aar: et mæctigt Diure-lefnet.
Den lærde *Plinius* frit skulde briller kiøbe,
Før hand saae food-løst Diur, ret kugle-fast at løbe,
Til med et rundskabt Diur, ret bald- oc klodde-trinder,
Hves herlig egenskab i Stierner sig befinder
Vel dømmet Øjet saa, flad-trinde dem at være,
Men Klodde-runde dem *Philosophus* tør Lære.
Du det oc klarlig seer, i Maanens leg den høje,
Nu hoornet actis krumt, strax runde-fuldt i Øje,
Det oc eractis kand i Sool, saa vel som Maane,
Naar de natuurlig viis formørckis oc hen-daane.
Dog deraf allerbest, at Stierner bricke-trinde,
I Verden hvor mand er, skinbarlig er' at finde,
Som icke kunde skee i circkel-flad Figure,
Hæng bricken rund i Luft, see selfver den Nature.
Hvad skulde jeg nu act paa andre Gæcke gifve,
Som Himlen bygger op af Kamp oc Steen hin stifve,
Oc raabe Stierner ud for ilded Steen at være,
For gloende flint oc Jern den liuse Sool den skære.
Slig drøm oc Daarskab grof af *Tacito* forsvegen,
Bedst igien drifvis kand, er intet angelegen.
Oc endog stoore folk, Geist-Vers-lige vel mange,
Iblant de Stierne-blus, som ild oc Gnister gange,
Oc skrifver u-beviist det kand ej andet være,
End ildske Legemer, glants-varmen det kand lære:
Dog riimer det sig ey, at alt er ild som liuser,
Ej heller Nisser alt oc Busse-mænd som kiuser.
Thi ellers blef til ild *Cicindel* oc den klare,
Kat-øjet blef opbrændt oc Løvens stood i Fare,